

הולדתו

הרבי מליובאוויטש, רבי מנחם מנדל שניאורסון, נולד בעיירה ניקולייב שברוסיה ביום י"א בניסן תרס"ב (1902), להוריו רבי לוי יצחק וחנה שניאורסון.

ביום י"ח בניסן נערכה ברית המילה שלו, והסעודה התקיימה בבית סבו של הרבי, הרב מאיר שלמה ינובסקי. יהודים רבים מניקולייב השתתפו בחגיגה. הילד נקרא מנחם מנדל על שם סב-סבו, האדמו"ר הצמח צדק.

בשנת תרס"ט התמנה ר' לוי יצחק לרבה הראשי של דניפרופטרובסק (בעבר יקטרינוסלב), ומשפחתו של הרבי עברה לגור במקום.

ילדותו

כבר בגיל צעיר נודע הרבי בשקידתו ובזיכרונות הפנומנלי. הוא השקיע את זמנו בלימוד מקיף של כל חלקי התורה, נגלה ונסתר, ואת ההדרכה הלימודית קיבל בעיקר מאביו. את שנות ילדותו תיאר הרבי כתקופה שבה התגבשה אצלו השקפת העולם שישם במהלך חייו, ובעיקר בהיותו רבי. במכתב נדיר למר יצחק בן צבי הוא מתאר את הלך מחשבותיו כילד:

מיום הלכי לי'חדר, ועוד קודם לזה,

התחיל להתרקם בדמיוני ציור הגאולה העתידה,

גאולת עם ישראל מגלותו האחרונה.

גאולה כזו באופן כזה, שעל ידה יהיו מובנים ייסורי הגלות, הגזרות והשמדות.

(מכתב למר יצחק בן צבי משנת תשט"ז)

השליחות שנתן לנו הרבי

במעמד קבלת הנשיאות, בשנת תשי"א, התווה הרבי חזון לדורנו: שיהיה כל יהודי נר להאיר לעצמו ולסביבתו. עלינו לפעול בכל עוז, מתוך התקשרות אל הקב"ה שלמעלה מטעם ודעת, ולהביא לכאן, לעולם הזה, הגשמי, את הגאולה השלמה.

חינוך חב"ד פועל לאור חזונו של הרבי לדורנו ופועל לגלות בכל ילד וילדה את כוחותיהם ויכולותיהם, כדי שיוכלו להיות נרות להאיר ושגרירים של אור בכל מקום שהם.

חשיבות יום ההולדת

יום הולדתו של הרבי הוא יום כללי, שכן דורנו קיבל בו מתנה נפלאה - את הרבי. הרבי מנהיג אותנו, מלמד אותנו תורה ועומד בראשנו להביא את הגאולה.

ביום-יום לי"א בניסן כתוב:

ביום ההולדת על האדם להתבודד, להעלות זיכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם.

הרבי ביקש שכמתנה ליום הולדתו נוסף בלימוד התורה. ביום זה נוהגים החסידים להתוועד ולהעצים את הקשר לנשיא הדור באמצעות מילוי הוראותיו. מיום זה אומרים את פרק התהלים החדש שנהוג לומר, על פי שנותיו של הרבי.

מתנה לרבי

על המתנה שהכינו תלמידי בית המדרש 'אהלי תורה' מספר ר' יוסף יצחק איטקין, שליח חב"ד בפייטסבורג, פנסילבניה:

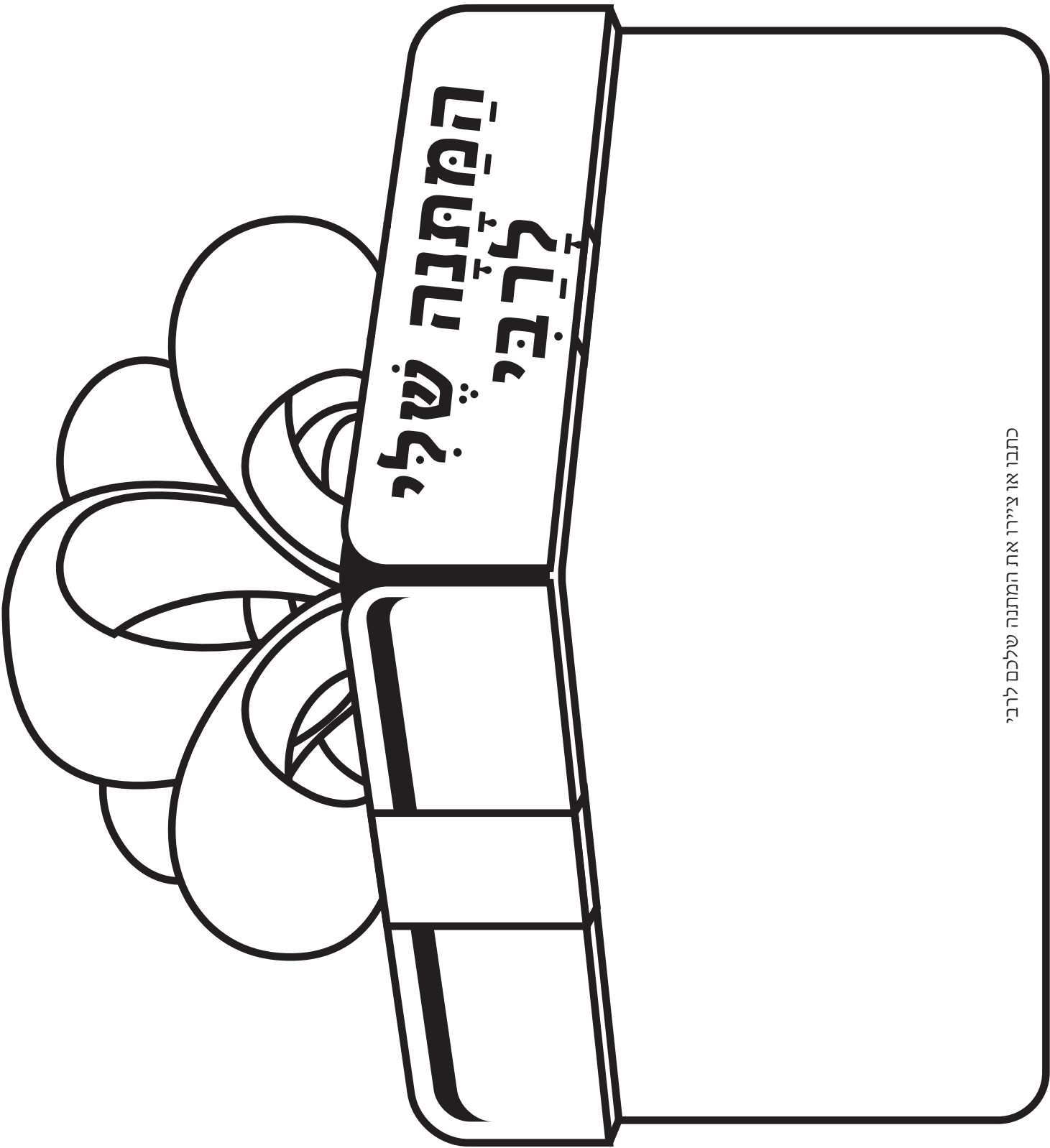
"היה זה בסביבות חודש טבת תשל"ב, כמדומני. בתור בחורים צעירים ישבנו יחד בהתוועדות והחלטנו שצריכים לעשות משהו כהכנה או כמתנה לרבי לקראת י"א בניסן. לבסוף הגענו למסקנה שכל אחד מאתנו ישנן 70 שיחות בעל פה, וכן שנסיים את לימוד כל המסכת בבא קמא בעל פה. היות שכל אחד זוכה להיכנס ליחידות אצל הרבי בסמיכות ליום הולדתו, החלטנו שכשיגיע תורו של הבחור הבא מבני כיתתנו להיכנס, הוא יכתוב לרבי בשם כולם על דבר המתנה שמעניקים לכבוד י"א בניסן.

בהשגחה פרטית אני הייתי זה שצריך להתקבל ליחידות בזמן הקרוב, ואכן כתבתי בפתק שלי, בין שאר הדברים, גם על דבר המתנה של בני כיתתי. לאחר שהגשתי את הפתק לרבי, כנהוג, ענה על זה הרבי: 'דאסוואס דו שרייבסטוועגן י"א ניסן, ס'איז א גלייכעזאך, און גורם נחת רוח, וממנו יראו וכן יעשו' (מה שכתבת בנוגע לי"א בניסן, הרי זה דבר נכון ביותר וגורם נחת רוח, וממנו יראו וכן יעשו). אני זוכר שכשיצאתי מחדרו הק' וחזרתי על דברי הרבי לתלמידים המבוגרים שעמדו בחוץ, כולם התרגשו ביותר, והדברים הפיחו רוח חיים מחודשת בכל ההכנות בקשר לי"א בניסן".

לרוב יום י"א ניסן אינו יום לימודים במוסדות החינוך. ואולם, יש לתת את הדעת לציונו על ידי הילדים, אם במפגש מיוחד ואם בחומר שנשלח הביתה (כמו סיפור או משימה), הקשורים לתאריך זה ולהתקשרות לרבי - נשיא הדור.

נספחים:

- פתקי מתנה לרבי
- סיפור לי"א בניסן

כתבו או ציירו את המתנה שלכם לרבי

סיפור ליי"א בניסן

אנה הייתה ילדה בריאה לחלוטין, אך יום אחד היא הפסיקה לדבר. היא פשוט נאלמה דום בבת אחת ואיש לא ידע את הסיבה. בתחילה חשבו כי זו תופעה חולפת שמקורה בהצטננות או במחלה אחרת. עברו ימים ושבועות אך לא נראה כל שינוי לטובה - הילדה אינה מדברת, ואף הגה קל אינה מצליחה להוציא.

ההורים המודאגים ביקרו אצל טובי הרופאים בארצות הברית. הם בדקו את הילדה היטב, אך לא ראו כל תקווה להחלמתה. הרופאים קבעו שאין תרופה שתוכל להועיל במצב זה וטענו שידם קצרה מלהושיע. עוד הוסיפו ואמרו שזה שהילדה דיברה עד עכשיו הוא פלא, כי היא נולדה אילמת. ההורים המסכנים הלכו לבקש ישועה גם מצדיקים, אך לא חל כל שינוי במצב.

באחד הימים פגש בהם מכר, והם שפכו לפניו את מר לבם. ייעץ להם האיש לבקר את הרבי מליובאוויטש. ההורים התקשרו למזכירות הרבי וביקשו להזמין תור ליחידות (מפגש פרטי עם הרבי) בהקדם האפשרי.

בהגיע היום המיוחל נכנסו ההורים עם אנה החולה לחדר של הרבי. בחדר הם פרצו בבכי מר וסיפרו על תלאותיהם ועל דעת הרופאים. ענה הרבי ואמר להורים: "האמת היא עם הרופאים. עד עתה היה נס שהיא דיברה - כנראה הייתה לה זכות מיוחדת. אם כך, גם כעת היא צריכה זכות מיוחדת כדי שתתחיל לדבר שוב". הרבי המשיך: "אם הילדה תקבל על עצמה להשפיע על חברותיה לקבל חינוך כשר ולקיים את המצוות שבנות חייבות בהן, כמו הדלקת נרות שבת, מבטיח אני כי בזכות זו הילדה תירפא". הרבי סיים את דבריו, פנה אל אנה והמתין לתשובתה. לתדהמת הוריה אנה פתחה את פיה ואמרה: "רבי, אני מסכימה!" בהתרגשות רבה יצאו ההורים מחדרו של הרבי, מופתעים ונדהמים מהנס שהתרחש מול עיניהם.

המחלה נעלמה בפתאומיות כמו שבאה, ומאז החלה אנה לדבר כאחד האדם.